

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
32
IN NEDERLAND 60 Cts

ONS VOLLEDIG VERHAAL

STORM OVER BYZANTIUM

STORM OVER BYZANTIUM

In het jaar onzes Heren 565, had het Byzantijnse rijk aan de oevers van Bosporus reeds twee eeuwen lang de heerschappij van Rome overgenomen. Keizer Justinianus regeerde sedert 388 jaar over het Oost-Romeinse rijk. Zijn militaire en economische inspanningen maakten van zijn rijk een roemrijke staat, maar het land was niettemin uitgeput geraakt en onderling verdeeld.

De week daarop is er plotseling geen brood meer in de bakkerij...

Brood ! Wij willen brood voor onze kinderen !

We hebben geen graan meer en de regen heeft de oogst vernield !

BANDIET ! UITHONGERAAR !

Jij hebt nog wel graan, schurk !

Hij liegt ! Wij moeten zijn winkel doorzoeken !

Maar geloof mij vrij, ik zweer het jullie ! Ik heb geen enkele reserve !

Kalmpjes aan, mensen ! Er is eten voor iedereen. De keizer heeft de nodige maatregelen getroffen !

Ja, hij had wel vroeger mogen ingrijpen !

Hij heeft geen honger, de oude dwingeland !

Hierlangs, volk van Byzantium ! De edele en milde Phocas schenkt gratis aan iedereen een rantsoen graan uit zijn eigen graanzolders.

Dat is een goede meester !

Ere zij Phocas, de vader van het volk !

Wat ? Die intrigant geeft ons nu een almoes met het goud dat hij sinds tien jaar als minister heeft gestolen.

Vrienden, ik begrijp jullie moeilijke situatie. Volgende week krijg je nog even veel graan van mij.

Dank u, o edele Phocas !

Leve onze redder ! Wij volgen u !

Diezelfde avond...

Wij hebben de eerste ronde gewonnen !

Nu moeten wij Glycerius nog overtuigen.

De volgende dag in een van de gangen van het keizerlijk paleis...

Hoe komt het toch, Glycerius, dat een man zoals jij aan die oude mummie wilt blijven gehoorzamen ?...

Phocas heeft zich voorgenomen deze mummie in de hoek te duwen en de macht in handen te nemen. Wie hem helpt mag op een mooie plaats en titel rekenen... Denk daaraan...

Maar... mijn soldateneer ?...

De oproer moet zondag uitbreken in de hippodroom. Je moet alleen maar aan de lijfwacht bevelen niet in te grijpen. Zohaast Phocas de troon zal betreden hebben, zal hij je tot gouverneur-generaal benoemen van de provincie.

Intussen oefent kapitein Stephanos zich in de nabijheid van de stadswallen voor de grote wagenwedrennen

...en zijn jonge broer Michaelos rijdt in vliegende vaart naar het kamp van Justinus, de neef van de keizer.

Die stofwolk ?... Zou men mij toch volgen ?... Zouden die schurken iets vermoeden van mijn geheime opdracht ?...

Ha, hier ben ik aan de grens en aan de andere kant ligt het kamp van Justinus...

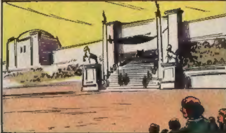

Blijf staan, knaap !
Geef ons dadelijk de boodschap die je op zak draagt !
Kom die maar halen indien je durft !

Hemel ! Wat een sprong !...

Verdorie ! Hij ontsnapt ons !
Schiet ! Maar schiet dan toch !

Aai ! Ze hebben mij geraakt !

Maar dat is een jonge knaap !
Ik geloof dat hij het niet overleeft...

De volgende zondag vult een woelige menigte de hippodroom, waar de wagenwedrennen zullen plaats vinden tussen de beste renners van het land...

Spijts zijn hoge ouderdom heeft de ziekelijke keizer zich naar de hippodroom laten dragen om van uit zijn keizerlijke loge Stephanos, de kampioen van de Blauwen, toe te juichen.

Alexis rijdt voor de Groenen en Stephanos voor de Blauwen. Dat wordt een spannende wedstrijd.
Ik heb onze getrouwen tussen de menigte opgesteld. Op het teken zullen zij de massa meesleuren.

Van bij de start rijden de beide wagens met razende vaart...

Maar in de laatste bocht hapert de wagen van Alexis aan een paal...

Hij heeft hem de pas afgesneden ! Het is een schande ! Basileus, Stephanos moet uitgeschakeld worden !...
HOE ! HOE ! UITSCHAKELEN !

Als opperste rechter verklaar ik dat Stephanos geen fout heeft begaan !

De keizer is partijdig ! Zullen we die onrechtvaardigheid verdragen ?
Neen ! Neen ! Het is een schandaal !
Weg met de keizer ! Leve Phocas !

Geen woorden meer maar daden ! Ziehier, Phocas, de man die jullie van de honger redde ! Het ogenblik is aangebroken om de onbekwame en seniele keizer te verjagen !

Kommandant ! Ben je blind of doof ?... Het volk komt in opstand. Geef de lijfwacht het bevel in te grijpen !
Bemoei je daarmee niet, jongetje !

Wat ? Ben jij dan ook omgekocht door die schurken ?...

Veteranen, Glycerius is een verrader ! Deze wonden heb ik opgelopen aan jullie zijde in meer dan honderd gevechten. Volg mij, want wij moeten de keizer beschermen !

Volk, Phocas en Tribonius hebben jullie bedrogen ! Dat al wie eerlijk is zich terugtrekke, want wij zullen onze wapens gebruiken !...

Ten aanval ! Wij zijn met meer dan duizend en de lijfwacht telt maar een handjevol krijgers !

Vooruit, mannen ! Wees jullie soldateneer indachtig ! Sterf desnoods voor de keizer !

Hoor je dat, Tribonius ?...
Ja, ik hoor trompetgeschal...

Redde wie zich redden kan ! De soldaten zijn daar !
Michaelos is in zijn opdracht geslaagd ! Wij zijn gered !...

Enkele ogenblikken later...
Beste neef, je komt net op tijd om mijn kroon in ontvangst te nemen. Jij alleen kunt Byzantium redden uit de klauwen van deze gieren.

Justinus, ik vertrouw je deze twee dappere kerels toe. Vergeet nooit dat de grootste schat van een vorst is, te kunnen rekenen op trouwe harten en dappere armen !...

Einde

ONDER ONS VERMA

H	W	T	N	I	E	N	L	I	D
R	E	E	E	N	U	A	O	W	U
V	W	V	O	E	T	E	E	K	R
R	H	E	A	K	A	S	L	C	E
V	N	H	N	IJ	E	I	N	A	N
E	V	N	T	H	U	I	W	N	E
K	E	R	R	H	E	A	U	A	O
L	I	R	V	G	M	F	A	E	A
!	N	J	N	T	E	I	F	E	E
N	IJ	E	N	E	B	!	E	N	E

GEHEIME BOODSCHAP

EN ziehier voor al onze klubleden een geheime boodschap, die hen de primeur geeft van belangrijk nieuws.

Haal vlug jullie roosters boven, vrienden, en ontcijfer deze boodschap zonder dralen !

De Uitslagen van onze Grote Kleurprijsvraag

LEVE PAPA !

DE grote kleurprijsvraag die wij georganiseerd hebben in samenwerking met het Nationaal Comitee voor het vieren van Vader in juni ll. heeft een enorm sukses gekend.

Duizenden en nogmaals duizenden kleurreproduktles van het aanplakbiljet werden ingezonden. De taak van de jury, die de 700 eerste prijzen moest selectioneren was waarlijk moeilijk.

Hieronder vind je de namen van de lezers, die de mooiste prijzen in de wacht hebben gesleept. De anderen zullen persoonlijk verwittigd worden

1. Marie-Thérèse DECUYPERE, Angleur, wint een Ajaxfiets, type « Kuifje »; 2. Liliane CONRAD, Elsene, wint een Helva-uurwerk, type « Kuifje ». 3. Christian MICHOLT, Ninove, wint een Gevabox-fototoestel, evenals 4. Paul JACOBS, Leuven; 5. Françoise GAIHY, St-Lambrechts-Woluwe wint een paar rolschaatsen, evenals 6. Franca BIANCALI, Berchem-Antwerpen en 7. Claudius MERTENS, Oudergem-Brussel.

1. Jacqueline GOSSIAUX, Schaarbeek, wint een Ajax-fiets, type « Kuifje »; 2. Roland GHAYE, Oostende, wint een Helva-uurwerk, type « Kuifje »; 3. Serge VANDEVELDE, St-Gillis-Dendermonde, 4. Jacqueline VAN LOEY, Schaarbeek; 5. Jeanine VAN HOOVELD, Brussel, winnen allen een Gevabox-fototoestel; 6. Lieven DEMETS, Kortrijk en 7. Marie-Claire VERMEYLEN, St-Lambrechts-Woluwe, winnen beiden een paar rolschaatsen

Al de winnaars die in de provincie wonen, hebben hun prijs reeds ontvangen, de winnaars die in Brussel en omgeving wonen worden uitgenodigd hun prijs te komen afhalen op het secretariaat van het Nationaal Comitee voor het vieren van vader : Trierstraat, 112, Brussel.

Hartelijk gefeliciteerd !

KUIFJE'S SPELEN EN WEDSTRIJDEN AAN DE KUST

NAM je reeds deel aan de spelen en wedstrijden, die « Kuifje » organiseert in al de voornaamste steden van de Vlaamse kust ?

Laat je inschrijven zodra de Kuifje's Ploeg zich in je badstad bevindt.

Je kan prachtige prijzen winnen ! .

Voor een waarde van meer dan 150.000 frank.

Iedere dag een Helva-uurwerk ! Een Quickly N.S.U.-bromfiets ! Kuifje's fietsen — Gevaboxfototoestellen — Hureiderailleurs — Albums van de Kuifje's Collectie — Abonnementen op « Kuifje » — Albums « Zien en Weten » — Albums « De Aardrijkskunde van België » — Portefeuilles, — Kuifje's chromo's — Enz — Enz.

De eindoverwinnaar **« De Beste Kuifjeslezer »** wint **een prachtige N.S.U. Prima scooter !**

Wat moet je doen om deel te nemen aan de Kuifje's spelen en wedstrijden ?

Laat je inschrijven op de Kuifje's stand, die zich op de dijk zal bevinden.

Bezorg aan een van onze afgevaardigden de deelnemingsbon voor de spelen die je in een of ander nummer van « Kuifje » kan uitknippen, evenals de kartonnen verpakking van om het even welke Franco-Suisse kaassoort.

DE BADSTEDEN BEZOCHT DOOR DE KUIFJE'S PLOEG :

Woensdag 8 aug.	:	**Heist**
Donderdag 9	:	Heist
Vrijdag 10	:	**Blankenberge**
Zaterdag 11	:	Blankenberge
Maandag 13	:	Mariakerke
Dinsdag 14	:	Mariakerke
Vrijdag 17	:	Wenduine
Zaterdag 18	:	Wenduine

Al deze spelen en wedstrijden, georganiseerd door de Kuifje's ploeg worden verwezenlijkt dank zij de medewerking van de firma's GEVAERT, HURET, FRANCO-SUISSE.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

— Smaakt de vis, mijnheer ?

ALS ALLE JONGENS EN MEISJES ELKAAR DE HAND REIKEN

WEET je dat er op de wereld, in Europa, in België, en zelfs in je eigen stad, in je eigen dorp, kinderen zijn die geen familie meer hebben, kinderen die nooit wat lekkers krijgen en geen enkel stuk speelgoed hebben. Weet je dat er kinderen zijn die nooit een vriendelijke stem horen zeggen : « Jij hebt goed gewerkt, ik ben fier op je » ? Weet je dat er kinderen zijn die zo graag eens een briefkaart zouden ontvangen met hun naam op en die bewijst, dat ergens iemand aan hen denkt.

Driehonderd zulke kinderen werden dit jaar verenigd in een kamp. Daar vinden ze vrienden en vriendinnetjes uit alle landen ter wereld, die evenals zij alleen op de wereld staan.

Zou je mij kunnen zeggen hoeveel het kost een kind te voeden? Zo je het niet weet, vraag het dan eens aan je mama en vermenigvuldig dit cijfer met driehonderd.

Ik vraag je niet je speelgoed te schenken, en ik vraag je ook niet naar het kamp te komen om er karweitjes op te knappen. Ik vraag je slechts je spaarpot te openen en er 2 F. 10 uit te halen. Zie-je, een kind in dit kamp kost per uur 2 F. 10. Indien al onze lezers een uur kamp betalen voor een kind, d.w.z. een uur vreugde schenken aan een meisje of een jongen die alleen is op de wereld, kunnen wij misschien volgend jaar veel meer kinderen opnemen. Wij zijn er van overtuigd dat je ons zult helpen !

(Je kan je gift storten op PCR 634.67 van het Vriendschapskamp, Steenweg op Ter Hulpen, 5, Brussel.)

AMERIKAAN

EEN gids kreeg de opdracht om met een Amerikaan rond te reizen in België. Toen zij te Gent aankwamen zei de gids :

— Ziehier de sint Baafskerk.

De Amerikaan antwoordde :

— O, bij ons zijn de kerken véél groter !

Als ze te Brugge aankwamen zei de gids :

— Ziehier de Halletoren !

De Amerikaan antwoordde :

— O, bij ons zijn de torens véél hoger !

Toen zij door de Polders reden, zag de Amerikaan een molen staan, waar koeien rond graasden. De Amerikaan vroeg :

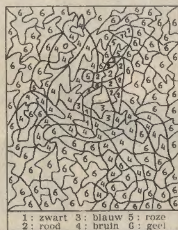
— Wat is dat ? en hij wees naar de molen.

De gids antwoordde :

— O, dat zijn onze ventilateurs om de koeien verse lucht te geven.

PLAATJE OM TE KLEUREN

KLEUR dit plaatje volgens de aanduidingen. Wat je dan te zien krijgt verraden wij je niet !

1 : zwart 3 : blauw 5 : roze
2 : rood 4 : bruin 6 : geel

DE TEST VAN DE WEEK :

DE KREKEL EN DE MIER

JE kent het fabeltje. De krekel zong heel de zomer en toen de winter kwam moest hij bij de mier aankloppen om wat eten te krijgen. De mier is het symbool van de vlijt en van de spaarzaamheid. Zing vrolijk zoals de krekel en wees vooruitziend zoals de mier. Dit wil echter niet zeggen dat je gierig moet wezen !

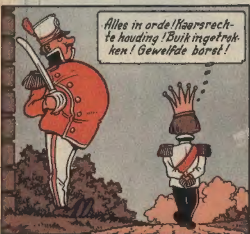
Antwoord met JA of NEEN op deze test.

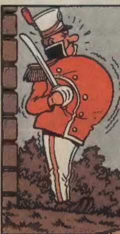
1. **Verzamel je een heleboel dingen die je vroeg of laat misschien nog kan gebruiken (nagels, dozen, papier, enz...) ? . . . .**
2. **Knip je in de krant artikels uit die je kunnen behulpzaam zijn bij je studies ? . . .**
3. **Heb je steeds een klein agenda bij de hand waarin je lezen kan wat je moet doen in geval van ziekte of ongeval . . . . . .**
4. **Wanneer je voorwerpen die je niet meer gebruiken kunt wil verbranden, vraag je je dan af : zou ik er niemand plezier mee kunnen doen ? . . . .**
5. **Als je geen honger meer hebt, bewaar je dan je dessert voor de honger die komt ? .**
6. **Wanneer je met je vrienden gaat picknicken, neem je dan méér mee dan het noodzakelijke, om je vrienden die iets vergeten hebben uit de nood te helpen ? . . . . . .**
7. **Bereken je hoeveel meters je van iets nodig hebt en hoeveel kilo's, en koop je telkens meer dan het nodige ? . . . .**
8. **Bewaar je je kladschrift omdat het nog eens kan van pas komen ? . . . .**
9. **Noteer je de boeken die je hebt ontleend en die je zelf hebt uitgeleend ? . . . . .**
10. **Denk je er aan een appeltje voor de dorst te bewaren . . . .**
11. **Wanneer je een zieke moet verzorgen en enkele ogenblikken weg moet, denk je er dan aan alles zodanig te schikken dat de zieke er aan kan ? . . . .**
12. **Ligt er bij de telefoon een lijstje waarop de nummers van dokter, pompiers en politie duidelijk genoteerd zijn ? . . . .**

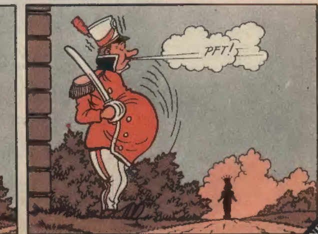
Totaal . . .

DE POSTILJON GEEFT JE ANTWOORD OP DE VRAGEN VAN DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER
DE MEESTER VAN DE ZON

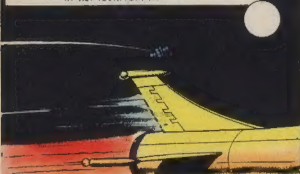
TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

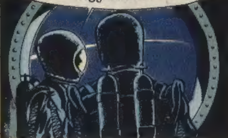
De raket vliegt in de richting van de kunstmatige satelliet. Plotseling nadert een onbekend toestel de « Amazone »...

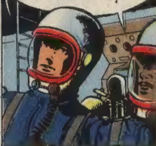

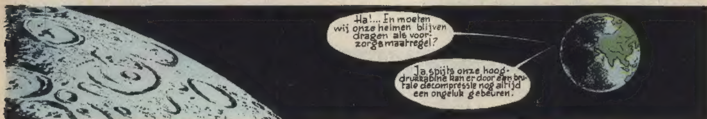

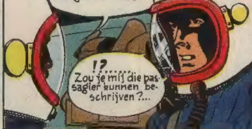

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL EN MINIMUM
door Raymond Macherot

HET BETOVERD BOS

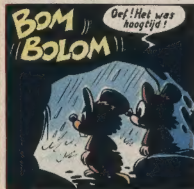

DE GRIJZE DEMON

De Grijze Demon, een wolf, doodde Sam, de lievelingshond van Luc Goodwin. Deze laatste achtervolgt de Grijze Demon en wordt samen met de Indiaan Sakatasjwan in een dennenbos door een bende uitgehongerde wolven omsingeld.

DE VLUCHT DOOR DE NACHT

WE zullen ons leven heel spoedig moeten verdedigen, zei Sakatasjwan kalm en laadde zijn Winchester. Het was volledig duister. Goodwin en de Indiaan hadden vier grote vuren ontstoken en met hun honden stonden ze op de vierkante plek tussen de vuren. Twee zijden van het vierkant waren afgesloten door de sleden en de twee andere zijden door de stapels hout die ze in zeven haasten opgetast hadden, deels als schans om zich tegen de wolven te verdedigen, deels als voorraad om het vuur aan te houden. Vlak bij de hand hadden ze hun wapens, karabijnen, revolvers, bijlen en messen gereed liggen. Beiden mannen waren gewoon aan een hard bestaan, aan een leven vol gevaren. Ze wisten wat er hen te wachten stond en waren niet bang meer, alleen maar bezorgd...

TUSSEN de bomen gleden gestalten, bleven plotseling roerloos liggen : ze wachtten af. De ogen van iedere wolf blonken in de duisternis als twee lichten.

— We moeten hen de moed ontnemen aan te vallen, zei Luc.

Ze mikten zorgvuldig en schoten dan. Bij iedere knal doofden twee lichten uit, maar onmiddellijk nadien naderden er twee andere.

De Indiaan schoot zijn wapen leeg, liet het dan zakken en zei met een gebaar van machteloosheid :

— Ze zijn te talrijk. Als ze tot de aanval overgaan hebben we geen kans het er levend af te brengen... Ik vraag me trouwens af waarom ze niet aanvallen ?

— Misschien wachten ze tot onze vuren uitdoven en tot onze munitie uitgeput is.

— Mogelijk, maar uitgehongerde wolven gebruiken anders niet zo'n handige taktiek. Ik vermoed dat de Grijze Demon tot de bende behoort. Als dat duivelsgebroed zich maar toonde, met plezier zou ik het enkele kogels door het lijf jagen !

Goodwin zou daar beslist evenveel plezier hebben aan beleefd, maar hij wist dat de Grijze Demon zich niet zou tonen. Deze laatste kende immers de gevaarlijke wapens van de mensen te goed. Hij hield zich op veilige afstand.

— Als we maar konden vluchten, zei Sak. Niet zo ver van hier heb ik een schuilplaats. Ik heb er mijn voorraad levensmiddelen en munitie opgeslagen. We zouden er veilig zijn tot de wolven afdruipen om elders voedsel voor hun lege maag te zoeken.

— Goed, maar hoe zullen we in die schuilplaats geraken ? Alvorens we uit het bos zijn, zouden die helse beesten ons reeds hebben ingehaald en dan...

Plotseling, als door een veer bewogen, sprong de jonge trapper op en wees naar de dennen rond hun kampplaats.

— Sak, zouden die bomen branden als we er het vuur moesten aanleggen ?

De Indiaan knikte bevestigend.

— Als toortsen. Maar wil je ons misschien ook levend braden ?

— Bijna... Luister, Sak, we steken de bomen rond ons in brand en houden het hier zo lang uit als het enigszins mogelijk is. Dan vluchten we. De wolven zullen bang zijn van het vuur en we hebben veel kans uit het bos te geraken, alvorens ze de achtervolging inzetten...

Geruime tijd dacht Sak na, dan antwoordde hij :

— We zullen trachten je plan uit te voeren, Grote Luc. Alles wel overwogen verkies ik het te verbranden als door de wolven verslonden te worden.

Zij verspilden geen nutteloze woorden meer en spanden de honden in. Daarna namen zij lange, droge takken en bevestigden op de top van iedere stok een prop droge dennennaal-

den, die onmiddellijk vuur vatten. Zij wierpen die geïmproviseerde, brandende speren dan naar de bomen. Het duurde niet lang of de dennen brandden als toortsen. De wolven weken achteruit. Luc en Sak bedekten het gelaat met beide handen om het tegen de vuurgensters te beschermen. Zij wachtten tot het vuur heel dicht bij hen was en de bomen knetterden en kraakten. Rond hen een vuurgloed... Plotseling richtte Luc zich op en riep :

— Vooruit nu ! Vooruit anders worden we gebraden !

Ze sprongen op de sleden en schreeuwden :

— Juu ! Juu ! Vooruit !

Opgeschrikt door het vuur en met in de neus de reuk van de vuurgensters, die hun haar verzengden, sprongen de honden vooruit. De slede gleed vliegensvlug tussen de bomen. De wolven waren gevlucht, want zij waren nergens meer [redacted] bespeuren...

Half verstikt door de rook kwamen Luc en Sak spoedig op de vlakte. Sak reed eerst en na een dolle rit, die slechts enkele minuten duurde, zagen ze een kleine blokhut. Op hetzelfde ogenblik als hij de hut ontwaarde, stelde Goodwin vast dat de wolven zich opnieuw tot een bende hadden aaneengesloten en dat zij de achtervolging hadden ingezet... Ze waren met een honderdtal en naderden snel. Aan het hoofd van de horde liep er een reusachtige wolf met een lichte pels, veel lichter dan die van de andere wolven. Het was de Grijze Demon !

De wolven waren vlak bij als de sleden voor de hut stopten. Met enkele bijlslagen hakten Luc en de Indiaan de leidsels door waarmee de honden in de sleden waren gespannen en pijlsnel renden ze dan met hun dieren de hut in. Goodwin had nog net de tijd met twee revolverschoten twee van de stoutmoedigste wolven te doden. Sakatasjwan trok hem achteruit, sloot dan met een stevige duw van zijn krachtige schouder de zware deur en schoof er aan de binnenkant een stevige grendel voor.

Uitgeput, hijgend, zwart van de rook en met verzengde wenkbrauwen en verschroeid haar lieten ze zich op de vloer neervallen...

★

DE vier muren van de hut en ook het dak waren gemaakt van dikke, stevige balken. Wat de wolven ook deden, ze zouden er niet in gelukken binnen te dringen. In een hoek lag een hoge stapel brandhout en er was ook een petroleumkachel. Eten was er genoeg voorradig en voor munitieschaarste hoefden Sak of Luc niet te vrezen.

De Indiaan veegde z'n gelaat af en ontstak de kachel.

— Een ogenblik vreesde ik dat we er het hachje zouden bij inschieten, mompelde hij. Maar het is goed afgelopen. De wolven zullen het vlugger moe worden dan wij. Als een van hun verkenners het spoor van een rendierkudde vindt, zullen we gauw van hen verlost zijn...

Buiten klonk een langgerekt gehuil. Goodwin balde de vuisten. Iets zei hem, dat het de Grijze Demon was die zo huilde... Dat gehuil klonk als een uitdaging. Het wild was jager geworden en door de sluwheid en de moed van zijn wilde tegenstander had de mens de eerste slag verloren.

Op dit ogenblik triomfeerde de wolf, maar Goodwin gaf zich niet gewonnen en zwoer weldra weerwraak te nemen.

VOLGENDE WEEK :

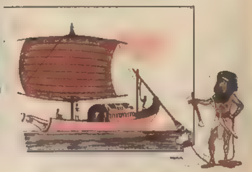
GEVECHT ONDER DE STERRENHEMEL

DE KUIFJE's BON

WEES BLIJ...

... als je aan je vrienden je prachtig album « MARINE » kan tonen dat je zo pas hebt aangevuld met de twee laatste reeksen chromo's die thans van de pers zijn : de reeksen 9 en 10.

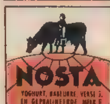
Om die te krijgen moet je de KUIFJE's punten verzamelen... die je vindt op de talrijke produkten waarvan de namen volgen :

ONZE GESCHENKEN

Chromo's « **DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE** » Per reeks van 10 kleurfoto's	50 punten
AFDRUKPLAATJES KUIFJE. Per reeks	50
BRIEFPAPIER KUIFJE Per omslag	100
KUIFJE's chromo's van de Collectie « ZIEN EN WETEN », VLIEGTUIGEN, AUTOMOBIEL, MARINE. Per reeks van 6 prachtige chromo's	100
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST. Per omslag van 5 reprodukties van beroemde schilderijen	200
PORTEMONNAIE KUIFJE	200
PORTEFEUILLE KUIFJE	200
KUIFJE's PUZZLE in karton	200
KUIFJE's PUZZLE in hout	500

OPGEPAST ! Het album « DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE » is te verkrijgen :

- Met de post tegen storting van de som van 25 F. op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.
- In de KUIFJE'S winkel, Lombardstraat, 24, Brussel.
- Aan de stand van de KUIFJE'S BON in de warenhuizen « L'INNOVATION ».
- Bij alle winkeliers die VICTORIA CHOCOLADE verkopen.

GESCHENK ! VOLG DEZE BON BIJ DE COLLECTIE

TEKST EN TEKENINGEN van FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

Indra blijft aandringen, en onder de invloed van de rustige atmosfeer van het koninklijk park, aarzelt Maggy...

Beloof me te blijven !...

Al je verlangens zullen voldaan worden !.. Je hebt hier alles waar je van houdt: olifanten, paarden, wilde dieren ... Het land is heerlijk !.. Je kunt het in alle richtingen doorkruisen, en overal zal je vriendelijk onthaald worden !...

Ja, dat geloof ik wel...

Ha, Tarass ! Wat ben ik blij !.. Hoe stel je het ?...

Ba ... Ik voel mij nog niet fit, maar... Fouchtra !.. Ik zie 'er uit als een versleten zak, die men al langs alle zijden hersteld en dicht genaaid heeft...

De twee vrienden praten enkele ogenblikken, en dan...

Vind je het niet vreemd dat Maggy zo lang wegblijft ?...

Tarass heeft het verstaan, jongen ! Het zal je waarschijnlijk hard vallen !...

Je wil toch niet zeggen dat ZE ZAL WEG BLIJVEN !...

Och, de meisjes zijn zo eigenzinnig !... Die laten zich vlug wat wijs maken...

Teddy kan het niet langer aanhoren... Hij loopt de woonwagen uit, en botst op M. Tockburger..

Ha, Teddy !..

Ik heb daar zo even een onderhoud gehad met de maharadja ... Hij wil Maggy adopteren ... Wees niet droevig... Denk maar eens aan de gevaren van ons beroep...

NEEN, NEEN !.. Dat mag niet ! Dat kan niet !..

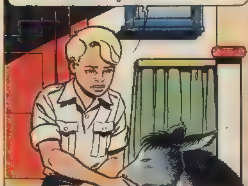
Een enkele verkeerde stap, en ze zou kunnen gebrekkig zijn voor heel haar leven. Voor haar stellen zich nu geen problemen meer. Ze moet geen risico's meer lopen ...

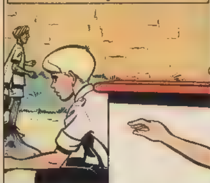
Teddy kan het niet langer verkroppen, en trekt zich in een hoekje van een woonwagen terug om niet gezien te worden...

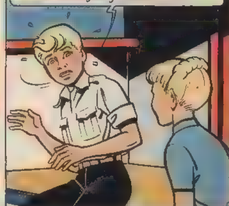
TALISMAN

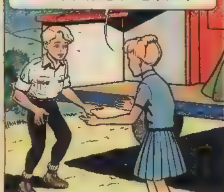
Het cirkus gaat Janagar verlaten, maar Indra smeekt Maggy bij hem te blijven...

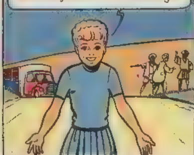

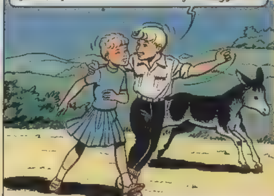

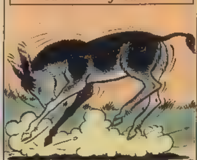

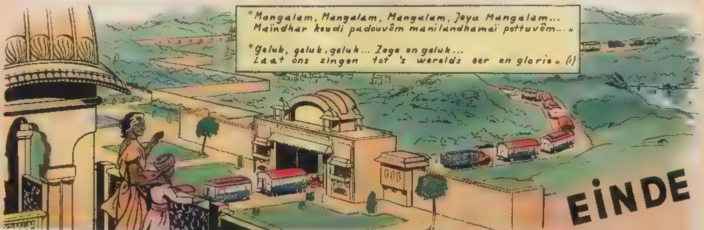

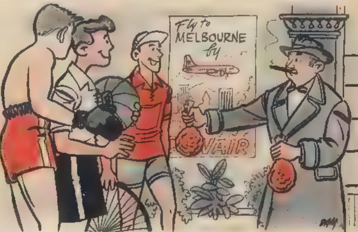

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

SPORT EN GELD

IN den beginne waren alle sportlui liefhebbers. Zij beoefenden dus de sport uit pure liefhebberij en hadden daarvoor geen geld nodig. Maar sedertdien veranderde er heelwat. Wie zich aan de sport wil wijden heeft thans geld nodig.

Iedere atleet die wij naar de Olympische Spelen van Melbourne willen sturen kost 100.000 F. voor de reis alleen. Men heeft het aantal deelnemers en afgevaardigden tot op het minimum beperkt, maar toch komt men nog tot het aardig getal van zestig. Je ziet dus dadelijk hoeveel blauwe briefjes er moeten op tafel gelegd worden, eer onze atleten kunnen starten. De Koninklijke Atletiek Bond had deze som niet in kas en daarom moest de staat het geld bijpassen. Wanneer ons klein landje zoveel geld nodig heeft voor die Olympische Spelen, hoeveel moeten de Verenigde Staten en Rusland dan wel uitgeven ?

ZIJ immers sturen twee sterke ploegen naar Australië. Ook hier geeft men mild om de beste kampioenen een verzorgde training en een reis in de beste voorwaarden te kunnen geven.

Naar wij vernemen heeft het Olympisch fonds, dat in de Verenigde Staten werd opgericht met het oog op de aanstaande Olympiade, 70 miljoen voorzien. Hoe krijgt het Olympisch fonds in Amerika zoveel geld in kas ? Wel, door inzamelingen en door wedstrijden, die ingericht worden ten bate van het fonds. Laatst kon men deelnemen aan een puzzleprijsvraag, uitgeschreven door het Olympisch Comitee. Men moest echter bij ieder puzzle 2 dollar voegen of 100 Belgische F. Er waren vanzelfsprekend ook prijzen voorzien voor deze wedstrijd, o.m. een reis voor twee personen naar Melbourne en terug.

Er zijn rijke lui die mild geven om de sport te steunen, en laatst kwamen ook de firma's in schoonheidsprodukten te hulp. Zij hebben inderdaad aangeboden op iedere verkoop enkele franken te laten vallen ten voordele van het Olympisch Comitee. Wie dus in Amerika zijn tanden poetst of zijn gelaat poedert, steunt de Olympische kampioenen !...

De autofabrieken van Detroit hebben van hun kant ruime steun toegezegd. Als men aan ons vroeg een duit in het zakje te doen om onze beste atleten te steunen, zouden wij ook onmiddellijk bereid zijn, nietwaar vrienden ?

★

DITJES EN DATJES

● Cricketuitslagen per telefoon. — De Londenaars zijn verzot op cricket. De Londense telefooncentrale heeft een speciale dienst ingesteld voor de cricketliefhebbers. Door een bepaald nummer te draaien kan het publiek telefonisch de laatste stand van de match vernemen. Op het cricketveld is er een waarnemer, die de standen aan de telefooncentrale doorgeeft. Daar worden deze verwerkt in een communiqué van vijftien sekonden dat op plaat wordt opgenomen. Om het half uur wordt de nieuwste stand hierin verwerkt.

● Frans Kuenen van Breda, slaagde er in het Nederlands rekord over 10 km en 6 mijl op zijn naam te brengen. Hij liep de 10 km in 30 min. 31 sek., de 6 mijl in 28 m. 35 sek. De vorige rekordhouder was Wim Slijkhuis.

● De sterkste klubs van waterpolo zijn, naar specialisten vertellen, de Hongaarse, de Russische, de Joegoslavische, de Duitse, de Italiaanse.

● Drobek, midvoor van Olympic Charleroi, werd definitief aan Un. Namen afgestaan.

● Antwerp heeft twee jonge voorspelers uit de Kempen opgevist. Het betreft Ommeganck (Heide Kalmthout) en Van de Plas (Wechelderzande).

● Uit Brugge bereikt ons het bericht dat de Klub haar gereputeerde aanvalsleider Annys op de transfertlijst geplaatst heeft. Onderhandelingen met S.V. Zottegem zouden dienaangaande gevoerd worden.

● Boressia Dortmund die het Duits kampioenschap heeft gewonnen, zal volgend seizoen uitkomen in de Europese Beker.

● Twee wereldrekords verbeterd. — Een ploeg van zes bestuurders, de Zwitser Bernard Cahier, de Brit Gordon Wilkins, de Duitsers H. Honegger en H. Weiselmann en de Italianen Giovanni Lurani en A. Cattin losten elkaar af aan het stuurwiel van een 750 cc Abarthwagen en brachten op de beroemde piste te Monza twee wereldrekords op hun naam.

Het 48-uur rekord met een gemiddelde snelheid van 145,394 km per uur.

Het wereldrekord van de 3.000 mijlen werd eveneens gebroken in 33 u. 28 min. 24,5 sec. met een gemiddelde snelheid van 144,951 km per uur.

TWINTIG JAAR LATER

Het onderhoud van de kardinaal met d'Artagnan wordt onderbroken door de melding dat de hertog van Beaufort uit de gevangenis ontsnapt.

DE GROTE VERRASSING

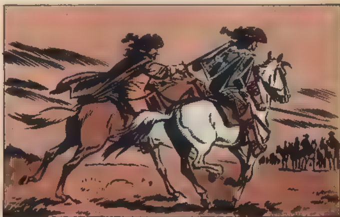
(61) D'ARTAGNAN was ook geschrokken toen hij de ontsnapping van Beaufort vernam. Hij wachtte een ogenblik om iets te zeggen, in de mening dat de kardinaal onmiddellijk een beslissing zou nemen. Mazarin beperkte er zich echter toe te zuchten en te weeklagen. « Uw Eminentie verliest, naar mijn mening, veel kostbare tijd ! zei d'Artagnan dan. Waarom geeft u niet het bevel de ontsnapte na te zetten ? » — « En wie zou hem nazetten ? » vroeg Mazarin met gebroken stem. « Porthos en ikzelf ! » riep d'Artagnan. « Wat ? Je zou de hertog opnieuw kunnen aanhouden ? Die duivel zal zich niet goedschiks overgeven ! » — « Dan vechten wij ! » antwoordde d'Artagnan met vlammende blik.

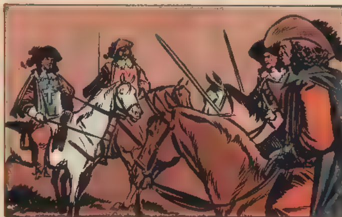
(62) JA, vechten ! » murmelde Porthos en rolde daarbij vervaarlijk met zijn grote ogen. « Vertrek onmiddellijk ! zei de kardinaal en zo jullie Beaufort kunnen terug brengen, schenk ik jullie alles wat jullie vragen. » Onze vrienden holden de trap af al schreeuwend : « Te paard ! Te paard ! » Een ogenblik later reeds galoppeerden ze in vliegende vaart in de richting van Vincennes. Toen ze bij de vesting kwamen, zagen ze aan de voet van de slottoren een groep mensen staan die aangehouden waren. D'Artagnan wendde zich tot een sergeant van wacht : « Op bevel van de koning, zeg mij hoeveel ontsnapten er zijn, in welke richting zij reden en hoeveel uur voorsprong ze op ons hebben ? »

(63) TOEN de sergeant van zijn verbazing om zóveel vragen ineens bekomen was, antwoordde hij dat de vluchtelingen met zijn vieren waren, in de richting van de Vendômois waren gereden en ten minste twee uur voorsprong hadden. « Slechts vier ! riepen d'Artagnan en Porthos als uit één mond. Slechts vier ! » Zij lachten hartelijk en zonder er nog meer woorden aan te verspillen, zetten zij de dolle achtervolging in. Zij legden mijl na mijl af in vlugge draf en toen ze allebei al twee paarden totaal uitgeput hadden, zagen ze in de verte een donkere massa. Dat waren beslist de ruiters die zij zochten...

(64) PLOTSELING scheidden twee zwarte puntjes zich af van die massa en kwamen in hun richting. Weldra merkten ze, dat zij te doen hadden met twee knappe ruiters. « Wij chargeren, riep Porthos, en steken onze degen in de buik van hun paarden... » De ruiters waren nu nog slechts een twintigtal meter verwijderd. Een ogenblik later reeds sloegen vier degens hard op mekaar. D'Artagnan gebruikte zijn geliefkoosde schijnbeweging om zijn tegenstander uit te schakelen maar, alhoewel hij deze bliksemsnel had uitgevoerd, werd de slag afgeweerd. « Alle duivels ! » riep hij. Bij deze uitroep trok zijn tegenstander zich terug. Het was net alsof hij de strijd wou opgeven...

(65) D'ARTAGNAN ! » riep Athos. « Athos ! » hakkelde d'Artagnan. De graaf de la Fère hief onmiddellijk de arm op en met gesmoorde stem riep hij : « Aramis, om de liefde Gods, steek je degen weer in de schede ! » De tweede ruiter gehoorzaamde, terwijl ook Porthos zijn degen wegstak. « Neen, stotterde hij, daaraan had ik mij niet verwacht. Mijn beste Aramis, dat ik je hier moet ontmoeten. Wat een verrassing ! » Ze zwegen alle vier ontroerd en ook een beetje verveeld. Het was d'Artagnan welke deze stilte verbrak. « Dus Athos, fluisterde hij, jij verdedigt HEM, en ik heb de kardinaal gezworen HEM levend of dood terug te brengen. Dat kost mij m'n eer. Wat zal zijne Eminentie zeggen ? »

(66) JE zegt hem, mijnheer, antwoordde een diepe stem, dat hij tegen mij de twee enige ruiters zond die bekwaam waren dapper te strijden en zij zich pas gewonnen gaven, toen vijftig gewapende ruiters tegen hen in het strijdperk traden. « De hertog van Beaufort ! » zeiden Athos en Aramis als uit één mond. « Vijftig ruiters ! » fluisterde d'Artagnan ontroerd. De hertog wees met de arm en d'Artagnan en Porthos zagen zich van alle kanten omringd door ruiters die van geen kleintje vervaard waren. Onze held boog het hoofd en Porthos murmelde ontroerd : « Nu zijn wij vijanden, Athos en Aramis, wie had dat ooit gedacht. » en er klonk zoveel wanhoop in zijn stem, dat de hertog zich diskreet terug trok...

(Wordt voortgezet)

Onze tekenfilm voor alle jongens va

PATO

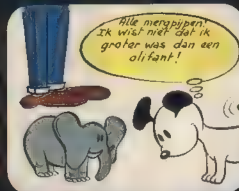
door

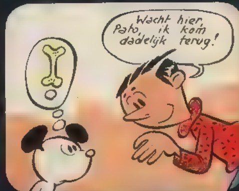
D. ATTANASIO

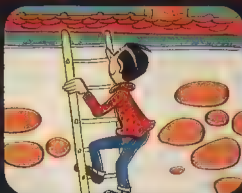

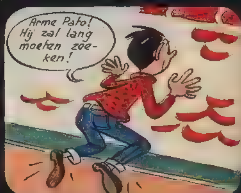

Op het dak! Haha! Mijn beste, dat is een prachtidee!

Als hij hem ditmaal vindt, schenk ik hem de mergpijp van de olifant!

Ik zie Gust niet! Ho, dat geeft niet, ik zal hem straks wel zeggen dat ik zijn ladder eventjes geleend heb!

Goede buren moeten elkaar al eens een dienst bewijzen!

Arme Pato! Hij zal lang moeten zoeken!

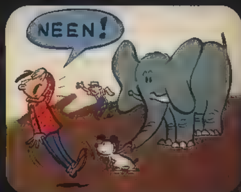

HEEEEE!

Wat duurt het lang! Het begint mij te vervelen!
?

Zoek de kleine olifant, Pato!...
Die ziet er zo raar uit!

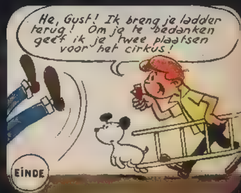

Als ik wist welke lelijkerd mijn ladder nam!

Je hebt niets gevonden, he?.. Wat? Je wil dat ik naar buiten kom. Waarom?

NEEN!

Je hond saboteerde de voorstelling!

En zorg er voor dat hij het nooit meer doet, anders zal ik maatregelen moeten treffen!

He, Gust! Ik breng je ladder terug! Om je te bedanken geef ik je twee plaatsen voor het cirkus!
EINDE

TELEVISIE IN HOLLAND

Van op deze voorlopige T.V.-toren, die door de diensten van het ministerie van P.T.T. in het hartje van de stad Bussum werd opgetrokken, zenden de Hollandse T.V.-studios hun signalen naar Lopik, vanwaar ze in alle richtingen worden uitgezonden.

VOOR enkele weken heb ik een bezoek gebracht aan de Hollandse televisiestudios te Bussum. Het eerste wat bij een dergelijk bezoek opvalt, is het feit dat de drie Hollandse TV-studios allen in vroegere protestantse of katolieke kerkgebouwen zijn ondergebracht. Met zijn drie ruime studios is de Hollandse televisie heel wat rijker dan de Vlaamse, want deze beschikt maar over één enkele studio. In Holland worden de televisie-uitzendingen beheerd door niet minder dan vijf verschillende omroepverenigingen : de K.R.O., V.A.RA., N.C.R.V., A.V.R.O. en V.P.R.O. Om een gemeenschappelijk programma uit te zenden moeten de afgevaardigden van deze vijf omroepverenigingen het eens zijn, alsook de afgevaardigde van de minister van P.T.T. en van de Nederlandse televisiestichting, ofte N.T.S.

Alhoewel de Hollandse T.V. over meer studioruimte beschikt en ook twee reportagewagens heeft (de Vlaamse T.V. heeft er slechts één enkele) « zit ze minder in de lucht », zoals men dat ginder uitdrukt (maar tien uur per week). Niettemin telt men in Nederland reeds officieel een vijftig duizend T.V.-toestellen, en in werkelijkheid zouden het er wel zeventig duizend kunnen zijn.

Nu er weer relais komen uit Nederland, kan men ook in Vlaanderen meekijken naar wat er boven de Moerdijk wordt geproduceerd. We hopen dat het tot een veel drukkere samenwerking zou komen tussen de Hollandse en de Vlaamse televisie, die toch in veel opzichten elkaar aangewezen zijn omwille van de gemeenschappelijke taal, kultuur, belangen en verleden.

In dit kleine kerkje bevindt zich de oudste studio van de Nederlandse televisie, nl. de studio « Irène ». Naast de deur viel onze blik op het bordje « Verlof B » (alcoholvrije dranken), dat men in Holland meestal aan de gevels van drankhuizen aantreft.

In dit landhuis bevinden zich een deel van de administratieve diensten van de Hollandse T.V. Het ziet er natuurlijk heel wat rustiger en gezelliger uit dan bij ons.

Enkele tijd geleden brak er brand uit in dit kerkje, dat tot de eerste Hollandse T.V.-studio werd omgebouwd. Sinds die brand werd de studio helemaal gemoderniseerd.

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ROMEINEN TEGEN OLIFANTEN

WIJ hebben een veldslag verloren, maar niet de oorlog ! » Dat hebben de Romeinen wellicht gezegd, want tweemaal leverden zij slag met Pyrrhus, de koning van Epirus, tweemaal werden zij verslagen en toch waagden zij het er een derde keer op. Die derde veldslag nu was zorgvuldig voorbereid. De Romeinen hadden uit de twee vorige nederlagen iets geleerd en ze bewezen dat wat twee keer is gebeurd niet noodzakelijk een derde maal moet geschieden. De derde keer was de goede keer, ze wonnen !

1. — TARENTE

DE Romeinen waren nu meester in de bergen en meester in de vlakte, maar de kust van Italië hadden zij niet in handen. De havens waren Grieks. Het is nochtans waar dat de meeste Griekse steden geallieerd waren met Rome. Een stad echter maakte daarop uitzondering. Dat was Tarente. Het was een trotse stad, fier op haar onafhankelijkheid. Men weefde er de mooiste stoffen, men bouwde er de schoonste schepen. Er was comfort en weelde. De kunsten bloeiden er. Tarente had echter geen leger.

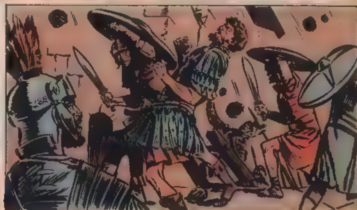
2. — PYRRHUS EN TWINTIG OLIFANTEN

EN op zekere dag, toen een mooie tragedie werd opgevoerd in het teater van Tarente, zag men enkele zware Romeinse schepen op de blauwe zee opdagen. De inwoners van Tarente vonden dat nogal grof en zij brachten de Romeinse schepen tot zinken. Dat betekende oorlog. Maar Tarente had geen leger? Dat geeft niets als men geld heeft. Tarente kocht een bevelhebber en krijgers. De bevelhebber heette Pyrrhus, een eigenaardig man, die na heel wat avonturen koning was geworden van Epirus (thans Albanië). Hij beweerde dat hij een kozijn was van Alexander de Grote. Pyrrhus kwam naar Tarente met 25.000 man en twintig olifanten.

3. — OSSEN OP HET OORLOGSPAD

PYRRHUS ontmoette de Romeinen te Heraklea en Tarente beleefde plezier aan die ontmoeting, want toen de Romeinen die enorme beesten op zich zagen afstormen vluchtten zij in paniek. Zij hadden nog nooit zulke « ossen » gezien ! De Romeinen keerden echter terug en waagden het er een tweede keer op, te Ausculum en zij werden nog eens verslagen. Voor Pyrrhus echter was het wat men later zou noemen een « Pyrrhus-overwinning », d.w.z. een overwinning die met de nederlaag gelijk staat omdat zij zo veel bloed kostte.

4. — DE DOOD VAN EEN AVONTURIER

ROME weigerde te onderhandelen en Pyrrhus, ontmoedigd, vertrok naar Sicilië in de hoop er andere avonturen te beleven. Toen hij in 275 terugkeerde stonden de Romeinen opgesteld in de vlakte van Benvenutum. Zij hadden geen schrik meer van de olifanten en Pyrrhus werd verslagen. Hij liet Tarente aan zijn lot over en keerde naar Epirus terug. Hij stierf enkele tijd later.

5. — DE ROMEINSE HEIRBANEN

ITALIE was nu helemaal van de Romeinen en werd naar Romeinse opvatting georganiseerd. Naar de untvolkte streken stuurden zij kolonisten en die waren boer en soldaat tegelijkertijd. Om al de strategische punten met elkaar te verbinden bouwden zij wegen. Die Romeinse heirbanen waren onverslijtbaar. Al die wegen liepen naar Rome. De eerste, de via Appia, bouwde Appius Claudis in 312.

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

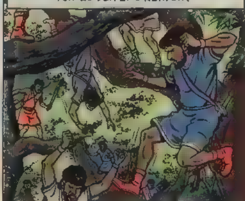
VAN JACQUES MARTIN

Sirdar heeft besloten de kleine hoeve in brand te steken...

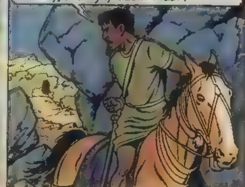

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
Dank zij een gelukkige gelijkenis tussen Kid Ordinn en de Grote Wakondha geraken onze vrienden uit hun hachelijke situatie...

PAF!

Het bewijs is geleverd, dappere Rabajoas ! Uw tovenaar staat niet meer onder de bescherming van de grote Wakondha. Hij is niet waardig nog langer uw tovenaar te zijn...

En ja !... Zo komt het dat zelfs een tovenaar zijn plaats kan verliezen, die hij zo veilig achtte...
HOE ! HOE !
HOE !
Snel naar het vreemdelingenlegioen !

Vergeef de krijgers, o machtige Wakondha ! Welke straf leg je ons, ellendige jakhalzen, op ?

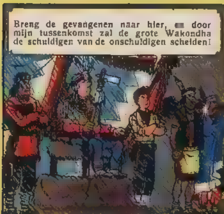

De Rabajoas zullen geen feest mogen vieren. De grote Wakondha zal zelf beslissen over het lot van de gevangenen !

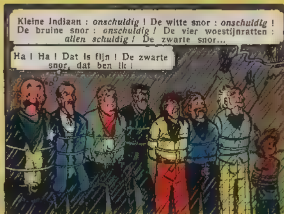

De Indianen gaan de gevangenen halen...

IK WIL NIET STERVEN !

LAAT ME VRIJ, SCHURKEN !

BLIJF STAAN, HERSENLOZE HOND !

Breng de gevangenen naar hier, en door mijn tussenkomst zal de grote Wakondha de schuldigen van de onschuldigen scheiden!

Kleine Indiaan : onschuldig ! De witte snor : onschuldig ! De bruine snor : onschuldig ! De vier woestijnratten : allen schuldig ! De zwarte snor...
Ha ! Ha ! Dat is fijn ! De zwarte snor, dat ben ik !

SCHULDIG !

Het portret van H.-B. de Saussure, naar een gravure. De Saussure werd geboren op 17 februari 1740 en stierf op 22 februari 1789.

NAAR DE TOP VAN

TOEN professor Horace B. de Saussure in 1787 zijn eerste beklimming van de mont Blanc beschreef, verwekte hij sensatie. De mont Blanc stond inderdaad bekend als zijnde ongenaakbaar en onoverwinnelijk. Men bewonderde de Zwitserse professor niet zozeer om z'n sportieve prestatie, maar wel om het feit dat hij de wetenschappelijke opzoekingen, die hij op die hoogte wou doen, tot een goed einde had gebracht. Men ontdekte plotseling dat de beklimming van een berg interessant en boeiend was en de hoogte de mens lokte. Het alpinisme was geboren. De eerste exploratietochten op grote hoogte werden in de Alpen gemaakt, vandaar het woord alpinisme.

HIJ WAS EIGENLIJK NIET DE EERSTE

NEEN, eigenlijk was de Saussure niet de eerste: hij had voorgangers. Het is bekend dat een kruisvaarder, die gevangen genomen en weer vrijgelaten was, uit dankbaarheid een beeld van de H. Maagd op de kruin van de Rochemelon op een hoogte van 3.500 meter bracht, in het jaar 1358. Een kapitein van het leger van Karel VIII beklom in 1492 de mont Aiguille en Leonardo da Vinci bereikte met zijn schetsboek in de hand de kruin van de monte Rosa. En wat gezegd van de bergbewoners en van de gemzenjagers ? Ze beklommen de bergkruin niet indien zulks niet noodzakelijk was, maar in ieder geval kenden zij de bergen. De berggidsen uit de VIe eeuw kenden reeds het gebruik van touwen en haken. In de helft van de XVIIIe eeuw exploreerden heel wat geleerden, vooral Zwitsers, uit liefde voor de wetenschap de woeste bergen. Citeren we slechts Scheuchzer, geneesheer uit Zürich, Albert de Haller, geneesheer en natuurkundige van Bern en de Brit Windham.

DE MONT BLANC BEHEKSTE HEM

HORACE Benedict de Saussure werd geboren in 1740 in de omgeving van Geneve. Hij was wis- en natuurkundige, botanicus, kreeg een leerstoel in de filosofie toen hij pas twee en twintig jaar was en gaf nadien ook les in natuurkunde en metafysica. De natuurkunde en de aardrijkskunde boeiden hem echter het meest en in 1760 gaf hij een boek uit over zijn reizen door de Alpen. Hij trok te voet en heel alleen door de bergen, waagde zich door moeilijk begaanbare en gevaarlijke bossen en bestudeerde op zijn weg alles wat hem enigszins interessant leek. Hij verkende de Jura, de Vogezen, de

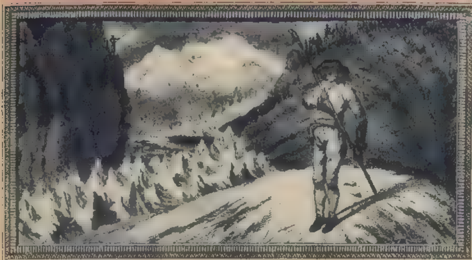

Zwitserse bergen, een stuk van het bergland in Duitsland, ondernam verkenningstochten door de bergen van Italië, van Sicilië, reisde naar Engeland en exploreerde ten slotte enkele uitgedoofde vulkanen. Al deze reizen hadden als doel de wetenschap, en in het speciaal de natuurkunde, te dienen. Een bergkruin behekste hem de mont Blanc. Hij hield hem voor de « vervloekte berg », net als al zijn tijdgenoten trouwens, een berg waar men onmogelijk op kon.

Toen sprak de Saussure er over met zijn vriend en landgenoot, de schilder Bourrit. Ook deze was aangetrokken door de bergen en zij besloten samen en vergezeld van

HIERNEVENS, RECHTS. → De tocht van de Saussure naar de top van de mont Blanc. Men ziet hier de gidsen de berg opgaan.

HIERONDER. — « De gids Pierre Simon, aldus schreef de Saussure, gleed met een snelheid die mij ten zeerste verbaasde de berg af. Hij bleef daarbij rechtop staan, boog het lichaam naar achter en steunde op een lange ijzeren stok ».

DE MONT BLANC

enkele gidsen van Chamouni (thans Chamonix) een poging te wagen in juli 1775. Deze eerste poging gelukte niet. Acht jaar later beproefde Bourrit het opnieuw, doch had weer geen geluk. Maar hij gaf het niet op en het jaar nadien kwam hij tot op een hoogte van 4.360 meter. Toen de Saussure daarvan hoorde, begreep hij dat het moest mogelijk zijn de kruin van de mont Blanc te overwinnen. Hij rustte dan ook samen met Bourrit en enkele gidsen van Chamonix een expeditie uit. De Saussure raakte echter niet eerst op de kruin...

EEN GEMZENJAGER BEDWINGT DE TOP

VELE jaren te voren reeds had de Saussure een grote beloning beloofd voor de gids die het eerst op de top van de mont Blanc zou komen. Het was Jacques Balmat, gids, gemzenjager, een man die de bergen goed kende, omdat hij er het rotskristal zocht, die samen met Dr Paccard in de zomer van het jaar 1786 de beklimming aanving. Er is een plaats in de rotsen waar zij overnacht hebben en die men thans nog « hut van Balmat » heet. Vandaar trokken ze naar de « Grand Plateau », en van hieruit ging het verder de hoogte in. Zij bereikten inderdaad de top van de mont Blanc. De reus was overwonnen. Het was een hele prestatie, gezien het feit dat de uitrusting van de eerste alpinisten nog primitief was.

MIJN BENEN WEIGERDEN DIENST

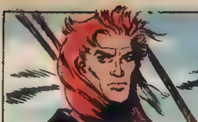
PAS het jaar nadien kon de Saussure het avontuur wagen, waarvan hij reeds zovele jaren droomde. Met achttien gidsen en een heleboel instrumenten, nodig voor zijn wetenschappelijke opzoekingen, beklom hij de berg en geraakte tot op de kruin. Hij verbleef er vier uren en dertig minuten. De beklimming van de berg had veel van zijn krachten gevergd. Met

IJsnagel gebruikt door de alpinisten van de XVIIIe eeuw.

enkele eenvoudige woorden vertelde hij dit : « Op het laatst was ik gedwongen om de vijftien of zestien stappen naar adem te snakken. Ik bleef daarbij rechtstaan en steunde op mijn stok. Drie keer echter moest ik gaan zitten, zo groot was de behoefte aan rust. Ik trachtte de grote vermoeidheid te overwinnen, maar mijn benen weigerden dienst. Ik voelde mij zwak en was soms verblind. Dit kon niet het effekt van het heldere licht op de sneeuw geweest zijn, want een dubbele sluier bedekte mijn gelaat, zodat ik voor mijn ogen niet hoefde te vrezen. Het speet mij dat ik de tijd, die ik graag op de top had doorgebracht, onderweg aldus moest verliezen. Ik trachtte herhaaldelijk de rustpozen in te korten : ik beproefde niet voort te gaan tot mijn krachten geheel uitgeput waren, en bleef daarom om de vier à vijf stappen een ogenblik staan. Ik won er echter niets bij ! ».

(De illustraties komen uit het boek « De eerste tochten naar de mont Blanc »)

Harald de

Harald werd uit zijn land verbannen. Met enkele trouwe vrienden scheept hij in...

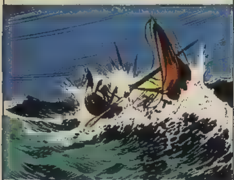

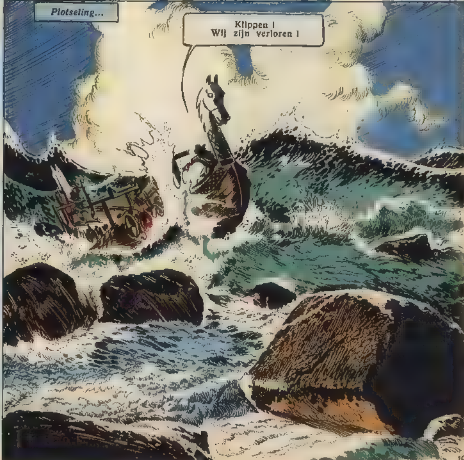

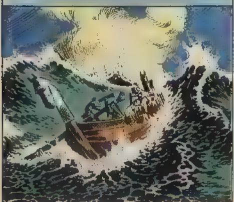

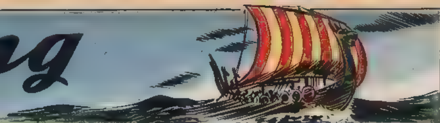

Viking

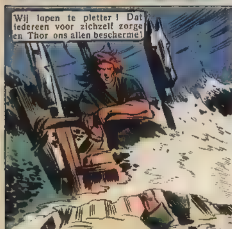
TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

(Wordt voortgezet.)

VERHAAL VAN GERARD LAVALLEE

UIT HET LEVEN

IN DE BOOM, OP TWEE METER VAN

IN OOG EN BEIDEN

DE zon ging rood onder. Na de hitte, die heel de dag als kokend lood over Arizone was gevallen, kwam eindelijk de rust en de koelte van de nacht. Hoog in de rozige hemel scheerden de condors. De wilde dieren ontwaakten en slopen uit hun schuilplaats. Het was tijd om op jacht te gaan.

Aan de rand van het woud in de vork van machtige takken lag Aoera, de leeuwin (1) van de bergen. Haar fijne kop rustte op haar voorpoten, nu en dan spitste zij de oren en zag men een rilling doorheen haar prachtige asgrijze pels gaan. Haar spleetogen geleken op twee stralen groen licht. Aoera rekte zich en geeuwde. Wat een tanden! Ze stak de snuit vooruit en snoof een geur op. Weer luisterde zij scherp. Tussen de kreten van de vogels en de vele andere geluiden van het oerwoud was er één dat zij alleen hoorde. Aoera zette haar klauwen in de schors van de boom, rukte ze af en beet er in. Zij sloeg met haar lange staart tegen de boom, richtte zich op en kromde de rug als een kat, en plotseling deed zij een sprong van zes meter.

Klop, klop, klop. Het geluid dat Aoera hoorde, naderde... Het waren damherten, die langs een rotsachtig pad tot aan de bergstroom liepen om hun dorst te lessen. Met haar buik tegen de grond kroop de leeuwin tot op ongeveer vijftig meter van de bange, schuchtere dieren. Dan sprong zij plotseling bliksemsnel naar voren en enkele sekonden later reeds lag er een groot damhert dood op de grond. Aoera dronk het bloed met volle teugen, want zij hield meer van het bloed dan van het vlees. Dan trok zij een stuk vlees uit de borst van haar prooi. Zij was verzadigd, keek naar de sterren, bracht met een sierlijke beweging haar staart onder haar voorpoten en begon met een rozige tong haar prachtige zachte pels te likken.

Toen ze klaar was met haar toilet, liep ze naar de stroom om haar dorst te lessen, dan kwam de maan op. Aoera greep de prooi in de nek en trok haar aldus het bos in. De leeuwin was sterk, maar toch moest zij al haar krachten inspannen om het dode damhert op een boomtak te krijgen en het daar goed te verbergen. Morgen als ze weer honger kreeg, zou zij het hier komen vinden. Onder de boom rustte Aoera. Ze strekte zich uit en lei de kop op haar voorpoten. Weldra snurkte zij. Waarvan droomde Aoera, terwijl in de verte de prairiehonden huilden in het licht van de klare maan?

HEEL de nacht liep Aoera door de jungle. Toen de morgen schemerde zocht zij een schuilplaats en sliep tijdens de heetste uren van de dag. Ginds op de heuvel, goed verborgen in een holle boomstam, stond haar nest en had zij haar jongen achtergelaten. Heel voorzichtig sloop zij er naar toe. Alles was rustig, de jongen waren er nog. Drie keer stak zij haar hoofd in de holle boomstam en drie keer hield ze een jong in haar muil. Het waren de drie prachtigste katjes die men kon ontmoeten. Hun bruingrijze pels was bezaaid met kleine, nauwelijks merkbare ronde vlekjes. Zij hadden alle drie een zwart snoetje met een licht vlekje op de kin en in hun ogen lag er een blauwe glans. Aoera zoogde haar jongen, likte hen teder en speelde dan met hen. De jongen sprongen op haar rug, op haar kop, knabbelden aan haar oren. Een jong ging op de rug liggen, en terwijl zijn moeder hem de borst likte, streelde het haar met zijn twee fluwelen pootjes. Een ander jong was jaloers en kwam een plaatsje zoeken tussen de sterke voorpoten van de puma, terwijl het derde in haar nek sprong.

Een maand verliep. Aoera ging in de avondschemering op jacht, speelde met haar jongen en bracht hen nu telkens een groot stuk van haar prooi mee. Met hun sterke tanden verscheurden de jongen het vlees reeds heel vlug. Nooit echter aten zij alvorens het eerst zuiver te likken, net als een kat dat doet.

Op een avond ontmoette Aoera een mens. Met grote angstogen keek ze naar hem en week geruisloos een tiental meter achteruit. Maar ook de mens was bang en hij nam de vlucht. Toen zij enigszins van haar schrik bekomen was, zich moe voelde en erg hongerig was, liep zij de heuvel op. Van op de kruin bemerkte zij in de verte enkele lichtpunten. Toen herinnerde zij zich dat ze daar vroeger nog eens was geweest. Het was een ranch, de ranch van Walter

VAN EEN PUMA

GEILLUSTREERD
DOOR
HENDRIK GHION

ELKAAR, STONDEN MENS EN DIER OOG
HADDEN SCHRIK

Blake, en daar moest wel iets [illegible] vinden zijn om haar honger te stillen. Lang aarzelde ze, dan stormde ze met soepele, sierlijke sprongen de heuvel af. Het was bijna licht, dus had zij geen tijd meer te verliezen. Overdag was de onderneming te gevaarlijk en zag ze ook niet zo goed als [illegible] nachts. Ze ging voorbij de ingangspoort en keek koelbloedig naar de twee opgevulde pumakoppen welke boven de poort prijkten. Walter Blake had ze daar misschien gezet om het onheil af te weren, wie weet? Een hele tijd liep Aoera langs de hoge muur, dan vond ze de plataan die ze zocht. Ze sprong tot op een stevige tak en vandaar had zij een prachtig gezicht over heel de ranch. Zij berekende een zeer stoutmoedige sprong, spande haar spieren, loste ze met een ruk en vloog als het ware over de hoge muur heen. Dan stond zij op vijandelijk grondgebied. Haar hart bonsde, de stilte maakte haar ietwat ongerust. In de verte huilde een hond drie keer. Huilde hij slechts tegen de maan, of gaf hij het alarm? Zo soepel en sierlijk alsof zij pluimlicht was, gleed Aoera naar de stallen van de ranch toe. De zware deur was natuurlijk gesloten en het gevaarlijkste ogenblik van heel de onderneming brak aan. Ze moest immers langs het hoge venster naar binnen springen en een lam doden alvorens iemand iets gehoord had...

De reuk van de dieren, die om de stallen hing, maakte Aoera haast dronken. Eensklaps bleef ze staan, want daar was Raki, de grote getemde slang, die vrij in en om de ranch kroop. Raki had haar eieren in het mest gelegd. Drie honden blaften en anderen gaven daarop het antwoord. Aoera huiverde. Zij richtte zich op, haar instinkt zei haar dat ze zo vlug mogelijk weg moest komen. Ze sprong door het venster weer buiten, zij loerde om zich heen en merkte Papi, de oude getemde puma die aan een ketting lag. Belachelijk! vond ze. Weer blaften honden, en ditmaal klonk het dichter. Bliksemsnel liep Aoera naar een boom en klom er in. Het was hoogtijd, want op dit ogenblik verschenen er vijf grote, krachtige jachthonden. Zij blaften zo lang tot er nog anderen kwamen opdagen. Twintig honden blaften weldra beneden aan de boom, waarin Aoera een toevlucht had gezocht. De leeuwin bekeek hen hijgend. Ze gromde woedend en spuwde. Boven de koppen van de huilende honden heen wipte zij met een machtige sprong over de muur en stond weer op haar eigen vrij grondgebied. In de wilderinis zouden de honden het veel moeilijker hebben haar te volgen.

— Een puma! Die moeten we levend vangen! riep plotseling iemand. Kom op jongens, wij gaan op jacht!

Het was Walter Blake, de eigenaar van de ranch, welke dit bevel gaf. Zijn vriend, John Willis, was maar al te graag bereid op deze uitnodiging in te gaan. Gewapend met stevige lasso's, sprongen ze [illegible] paard en dreven hun dieren in het spoor van de puma. Uitgelaten blaffend renden de honden met hen mee.

NA enkele tijd stonden ze voor een poel, waar Aoera zonder twijfel haar dorst was komen lessen. Zij wonnen terrein en de jachthonden blaften luider en luider en vlug rende de leeuwin heuvel op en heuvel af. Zij wist dat de jagers haar volgden en het een spel op leven en dood was. Ten slotte zag ze geen andere uitweg meer dan in een boom te springen. De honden volgden haar van dichtbij en omsingelden de stam van de boom. Aoera gromde en spuwde. Daar waren de jagers al. De honden huilden, de paarden steigerden.

Aoera was bang en trok zich zo hoog mogelijk in de boom terug.

— Wij moeten het dier in de boom gaan halen! riep Walter Blake.

Zijn vrienden bekeken hem. Zou hij dat werkelijk wagen?

Zonder er nog verder woorden over te verspillen, hees Walter Blake zich in de onderste boomtakken. Voorzichtig en lenig kroop hij hoger en hoger tot hij tegenover de puma zat, die hem geen ogenblik uit het oog verloor. In de boom, op twee meter van elkaar met kloppend hart en hijgend naar adem, stonden mens en dier oog in oog en beiden hadden schrik.

— Indien de puma springt, dacht Walter Blake, is het met mij gedaan. Maar het is heel zelden dat een puma een mens aanvalt. Hij waagde het er dus op nog hoger te klimmen. De takken schudden hevig. Aoera trok haar muil wijd open en toonde haar vlijmscherpe tanden. Zij gromde van woede en haat. Blake kon niet anders dan het prachtig dier met de vlammende groene ogen bewonderen. Roerloos bleef hij staan.

— Wat vertel je aan die puma? riep een van zijn vrienden spottend.

Heel langzaam en zacht liet Blake de lasso van zijn schouder glijden, stak dan de rechterarm in de lucht en gooide. De boom schudde. Er klonk een smartelijke kreet. Aoera sprong in de ruimte en hing met de prachtige, sterke hals in de lus van de lasso. De man liet het touw af.

— Ik kom je helpen! riep Salvador Wacht!

Ook hij klom vlug op de boom, bond zijn lasso aan die van Walter Blake en met vereende krachten lieten zij Aoera, die hopeloos worstelde om vrij te komen, op de grond neer. Toen Walter Blake uit de boom kwam waren de poten van Aoera reeds twee aan twee aan mekaar gebonden en schoof men een stevige ring om haar muil. Het dier werd in een net geknoopt en aan een stevige stok opgehangen. Het was net of Aoera herkende in Walter Blake haar aanrander, haar aartsvijand, want zij bekeek hem onafgebroken met haar vlammende ogen. Ze was echter totaal machteloos. Langzamerhand werd haar ademhaling regelmatiger, ze werd rustiger. De geweldige inspanning, die zij geleverd had, deed zich thans voelen en zij sloot haar mooie ogen. Wellicht dacht ze aan haar jongen die zij moest achterlaten. Gelukkig waren deze reeds zo ver dat ze al een eekhoorntje konden vangen. Ze zouden zonder haar zorgen waarschijnlijk wel aan de kost komen. Ze zouden zich al de lessen, die zij van hun moeder hadden gekregen, herinneren en voorzichtig zijn. Mettertijd zouden ze ook leren dat een prooi altijd moeilijk om vangen is.

---

(1) Naam die ook voor een pumawijfje gebruikt wordt.

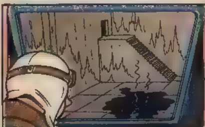

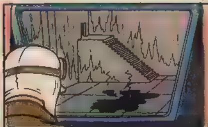
De GROENE SPLINTER

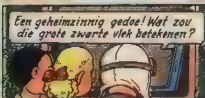
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Suske en Wiske zijn ook in het park gekomen. Zij ontdekken er een periscoop...

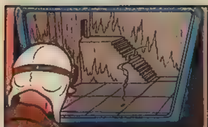

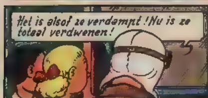

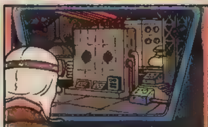

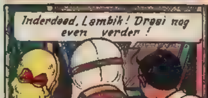

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

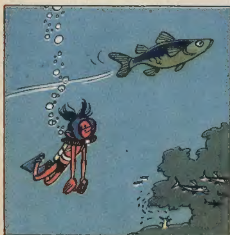

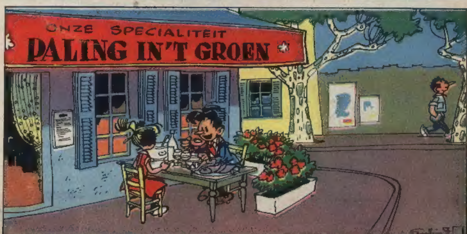

DAT IS GEEN SPEL MEER !

OP de tentoonstelling voor Mekanisatie en Automatie te Londen gehouden, was er ook een geleid schaakspel. Een kraan van vijf ton bewoog automatisch de stukken op het reusachtig schaakbord. De kraan werd geleid door elektronische hersens. Deze laatsten registreerden vooraf verschillende speeltaktieken en pasten die nu, al naar gelang het spel zulks eiste, toe. De technici waren er wellicht mee in hun schik maar de schaakspelers keken sip. « Dat is geen spel meer » zuchtten zij.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK
DE KREKEL EN DE MIER

12 JA : Jij denkt aan alles. Je voorziet alles wat er kan gebeuren. Men lacht soms wel eens om al de zorgen die je je maakt, maar men is blij wanneer men bij jou een stuk touw, een pennemes of een ander voorwerp lenen kan.

VAN 8 TOT 11 JA : Ook jij bent zeer vooruitziend. Je denkt steeds aan alles wat je morgen of overmorgen kan nodig hebben.

VAN 4 TOT 7 JA : Ik hoop dat jij het je nooit beklaagt, dat je iets te vroeg in het vuur wierp.

VAN 1 TOT 3 JA : Jij denkt niet genoeg aan morgen.

0 JA : Jij bent een echte krekel ! Wij vinden het wel sympatiek, maar het leven eist nu eenmaal dat men ook een beetje aan de toekomst denkt !

U.S.S.R. - 1956

DE Russische bevolking wordt officieel op 200.200.000 zielen geschat, hetgeen ongeveer twintig miljoen minder is dan de westelijke schattingen.

De bevolking van Moskou en zijn voorsteden wordt geschat op 4.839.000 inwoners, die van Leningrad komt daarna met 3.176.000. Kiev is derde met 951.000 en Bakoe vierde met 901.000.

Op het platteland wonen 113.200.000 mensen en 87 miljoen in de steden.

De produktie van auto's en vrachtauto's bedroeg in 1955 445.000 stuks, tegenover 145.000 in 1940.

Op het einde van het vorige jaar bezat de U.R.S.S. 6.100.000 radiotoestellen en 820.000 televisieapparaten.

DE POST

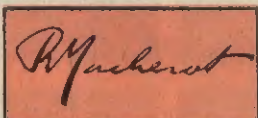
IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER
CHLOROPHYL EN MINIMUM

NEEN, de handtekening van Chloro of van Minimum hebben wij natuurlijk nooit gezien, maar wel die van hun vader, Raymond Macherot. Deze begaafde tekenaar boetseert zijn personages onbewust naar zijn eigen beeld, volgens zijn eigen smaak.

1. Richting : Horizontaal. Chloro volgt zijn doel heel beslist, zelfs in tragische omstandigheden beheerst hij zich volkomen.

2. De helling : De handtekening van Macherot loopt schuin. Minimum is sentimenteel, het is immers om Kleintje te verlossen dat hij het groot avontuur waagt en zelfs Anthraciet, de lelijke rat, laat nu en dan zijn hart spreken.

3. De lijnen van de handtekening lopen soms dikker uit : woe-

de, verontwaardiging. Chloro en Philomeen leggen het fijn aan boord om aan hun doel te geraken, maar de zwarte rat windt zich dadelijk op en slaat er op los.

4. Rond en hoekig : niet het ene, niet het andere, maar de twee tegelijker tijd. Dat is ingewikkeld.

5. Lang en breed : Chloro is nederig. Hij weet dat hij klein is en met veel komplimenten is hij niet gediend.

6. Licht : de letters staan uit elkaar : al die kleine diertjes volgen hun weg logisch, zelfs Minimum en dit, ondanks zijn verkoudheid en zijn fantasie. De avonturen volgen elkaar op als parels aan een ijzerdraad geregen.

Wij zijn erg benieuwd te weten waar het nieuw avontuur onze helden brengen zal.

NIEUWS IN

● Men heeft een draagbare piano op de markt gebracht, die amper 40 kg weegt en voorzien is van een elektrisch mekanisme en een luisterhelm, zodat de pianist de enige is om te horen wat hij speelt. Deze piano zal vooral geapprecieerd worden door... beginnelingen... en door de buren !

● In Schleswig-Holstein is er een gevangenis zonder gevangenen. Om zich van dit overtollig openbaar gebouw te ontdoen, heeft het stadsbestuur de volgende advertentie gepubliceerd : « Gevangenis te koop. »

TILJON

HET KORT

De Russen hebben een
ieuwe uitvinding gedaan,
ie door ieder automobilist
al geapprecieerd worden:
et gaat hem om een auto-
atische pomp die van ach-
r het stuur in werking kan
esteld worden en die al rij-
end de banden op de ge-
enste druk kan opblazen.

Er is een gevangene ont-
napt uit de gevangenis van
an Vittorio te Milaan. Hij
ad er niets beter op ge-
onden dan zich een valse
aard te maken met haar-
es uit scheerborstels. Hij is
uiten geraakt met een
roep rechters die de ge-
angenis bezocht.

TWEE ZONDERLINGE WAAKHONDEN

TWEE Zuid Afrikaanse fotografen werden op reportage gezonden naar de Sahara en zij namen als waakhonden twee ganzen mee. Aan de verblufte Europese journalisten verklaarden de twee Zuid Afrikaanders, dat de ganzen veel beter waken als honden, dat zij een heel fijn gehoor hebben, en dat zij aan de grenzen niet worden tegengehouden door de douaniers om in quarantaine geplaatst te worden, zoals dit vaak met de honden gebeurt.

Belangrijker is echter dat zij, als de nood aan de man komt, het leven van hun meesters kunnen redden... door zich aan het spit te laten braden!

EEN GENUANCEERD OORDEEL

EEN Frans schrijver sprak zich onlangs als volgt uit over een van zijn confraters: « Hij is niet zeer intelligent maar toch net genoeg om te kunnen verbergen dat hij het niet is! »

VALSCHERM VOOR VLIEGTUIGEN

DE Amerikaanse luchtmacht neemt proefnemingen met een vliegtuig zonder piloot, « Firebee » genaamd. De « Firebee » wordt op een hoogte van 5.000 meter uit een groot vliegtuig geworpen en dient als schietschijf voor de jachttoestellen. De « Firebee », die een snelheid ontwikkelt van 800 km per uur kan landen dank zij een reusachtige valscherm die van op afstand geopend wordt door een telecommando-systeem. Het kostbaar materiaal waarmee dit vliegtuig - zonder - piloot gebouwd is, kan aldus gerecupereerd worden.

DE VIKINGS ATEN PADDESTOELEN

JULLIE weten dat de Vikings met hun snekken over stromen en zeeën voeren en grote ontdekkingsreizen ondernamen. Zij landden immers in Amerika lang voor Christoffel Colombus. Thans heeft Amerika zijn weerwraak genomen. Hoe? Wel, luister. Dr Howard Fabing verklaarde op een kongres te Chicago dat de Vikings hun moed niet dankten aan het feit dat zij uit het noorden kwamen en gehard tegen alle weer en tegenslagen maar... omdat zij paddestoelen aten. Dr Howard meent te weten dat de Vikings een giftige paddestoel aten die bufotenine bevat, een goedje dat hen opzweepte tot razernij op het ogenblik dat zij de vijand te lijf gingen.

SST... VERTEL HET NIET VERDER!

HERGE LEGT DE LAATSTE HAND AAN DE AVONTUREN VAN

KUIFJE

EN

BOBBIE!

IS EEN WORM VERSTANDIG!

EEN professor van de universiteit van Californië vertelde dat hij een zeer interessante ontdekking heeft gedaan, nl. dat de aardwormen verstandig zijn ondanks het feit dat zij geen echte hersens hebben en hun zenuwstelsel primitief is. Alvorens men met aardwormen verstandig zijn, omen hen de plaats die men daarvoor heeft uitgekozen, laten exploreren. De aardwormen verstaan heel goed wat van hen gevraagd wordt en de resultaten zijn beter, dan wanneer men dezelfde proefnemingen doet zonder dat men de wormen erop heeft voorbereid.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. 9-8-56

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Op weg naar de grote bergengte moeten Ikaros en Mortimer een woud van vleesetende, monsterachtige planten doorkruisen...

